

Albert Maes was en krachtpatser en variété artiest, (theater)acteur.

Hij werd geboren te Antwerpen op 23 oktober 1906 en overleed te Merksem (Antwerpen) op 27 oktober 1986. Hij was tweemaal gehuwd, zijn tweede huwelijk was met Suzanne Pluy die overleed eind december 1983 aan een hersenbloeding. Albert Maes kreeg een dochter uit het eerste huwelijk en met zijn tweede vrouw een zoon, die op jonge leeftijd optrad onder de artiestennaam Alberto Maes. Als 9-jarige acteur en zanger werd hij vooral bekend door een hitsingle Oh Mijn Papa.

Albert Maes was de zoon van een groot aannemer uit het Turnhoutse. Aangezien de sportbeoefening in bepaalde bevolkingskringen als minderwaardig werd aanzien, mocht hij van zijn ouders geen sportbeoefenaar worden. Hij studeerde in Oxford (UK) waar zijn fascinatie voor sport wel kon uitgroeien. Tijdens de Olympische Spelen van 1920 te Antwerpen, was hij reeds als jongeling niet weg te slagen bij de bokssport, in 1924 te Parijs deed hij mee en won als gewichtheffer. In die tijd was de organisatie zeker niet op punt om alle uitslagen correct te definiëren en was vooral het aandachtspunt gericht op de amateurs die in hun discipline uitblonken.

Het was dus onmogelijk in die tijd om als bokser en gewichtheffer financieel te overleven. Albert Maes ging daardoor in het variété. Hij begon op te treden als krachtpatser in de vele theaters en revuetheaters in België, Nederland, Engeland en Duitsland. Tussendoor nam hij nog vele contracten aan voor (jaarlijkse) kermessen. Het grote succes van bekende cinemazalen bracht hem de mogelijkheid vaak een voorprogramma te verzorgen als "de sterkste man ter wereld". In die hoedanigheid bouwde hij zichzelf uit als directeur en hoofdattractie in zijn eigen Circus Capri.

In zijn thuisstad Antwerpen, was hij zeer goed bevriend met de familie De Winter, de bouwers van het Antwerpse Sportpaleis. Hij verscheen dan ook veelvuldig als hoofdattractie op evenementen als "De Nacht der Naastenliefde", het was het slotevenement ter afsluiting van de Antwerpse Zesdaagse (wielrennen).

Tijdens en na de oorlog bleef Albert Maes gewoon verder optredens verzorgen en nam enkele rollen als toneelacteur op, maar reisde veelvuldig naar het buitenland waar hij de grote theaterzalen opzocht, zoals programma's in Theater Carré te Amsterdam. Tenslotte belandde hij voor een 10-tal jaren in de Franse hoofdstad Parijs, waar toen de Lido en Follies alsook de Olympia dagelijks voorstellingen gaven en met groot succes. Hij waren de grote huizen met de bekendste artiesten op de affiches. Het was dus daar waar Albert Maes volledig opging in toneel en theater, cabaret en grootse shows.

Op latere leeftijd speelde hij mee in de Kameropera te Brussel en andere toneelstukken in België. Uiteraard had hij de oprichting van de NIR meegemaakt, de latere BRT, zodat hij ook daar meermaals werd gevraagd. In het begin van de TV-uitzendingen waren er immers enkel rechtstreekse programma's, zodat er veel te doen bleek. Albert Maes verscheen in verschillende langspeelfilms en TV-producties, zoals Het Leven van Rubens (BRT-1977), Exit Exil voor cinema, de speelfilm Zaman, maar ook met Gaston en Leo in de Zware Jongens.

Het was niet de bedoeling, maar in begin 1986 ging hij een laatste maal op tournee doorheen Nederland met 32 voorstellingen van het stuk Ghetto (een groots opgezette productie van het stuk van Joshua Sobol), met o.a. voorstellingen in het Circustheater te Scheveningen en het

voor hem bekende (circus)Theater Carré, volledig uitverkocht. Twee weken later werd hij voor het eerst in zijn leven ernstig ziek en wordt gedurende zes maanden opgenomen in het ziekenhuis, hoe sterk ook de vechtlust al die tijd bleef, hij verloor op maandag 27 oktober 1986 zijn krachtpatsersrij.

https://nl.wikipedia.org/wiki/Albert_Maes